

Bulletin of the Department of Museums Chennai

Dr. N. Devasahayam Museology Endowment Lecture

“ Nadukarkal (Hero Stones) ” *by*

Thiru S. Krishnamoorthy, M.A., M.A., B.Ed.,
Archaeology Officer (Retd)
Department of Archeology, Chennai

Published by

The Director,
Department of Museums,

Government Museum, Chennai - 600 008.

March - 2017

Bulletin of the Department of Museums Chennai

Dr. N. Devasahayam Museology Endowment Lecture

“ Nadukarkal (Hero Stones) ” *by*

Thiru S. Krishnamoorthy, M.A., M.A., B.Ed.,
Archaeology Officer (Retd)
Department of Archeology, Chennai

Published by

The Director,
Department of Museums,

Government Museum, Chennai - 600 008.

March - 2017

Dr. D. Jagannathan ,I.A.S.,
Director,
Department of Museums.

Egmore, Chennai- 8
Office : 044 – 2819 3778
Fax : 044 – 2819 3035
E-Mail Id : govtmuse@tn.gov.in

Foreword

Dr.N. Devasahayam Museology Endowment was instituted in the year 1998 by Dr.N.Devasahayam No.63/6, Platinum Apartments, Anna Nagar West Extn, Chennai – 101 by depositing Rs.10,000/-. The G.O.Ms.266, Tamil Development Culture and Religious Endowment (MA1) Department, dt 19.11.2001 was issued to conduct the Endowment Lecture in the following subjects Arts, History or Culture.

This lecture is the second under the Endowment is about “**Nadukarkal**” (Hero stones - the stones erected for those who sacrificed their life). The top portion of the stones is engraved with the inscription and the figure of the soldier is carved below it. The erection of memorials to the dead is an ancient and worldwide phenomenon. The memorials took different forms in different countries and times. In Tamil Nadu, the act of erecting memorials gets its firm foot in the megalithic culture. The gradual transformation of the megalithic cult into the hero cult is reflected in the Sangam literature. The rituals for erecting hero-stones (*Nadukal*) are also mentioned in Tamil grammatical works. Specimens of the hero-stones are available from 6th century CE onwards.

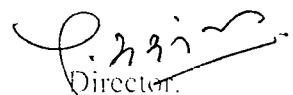
Tamil Nadu State Archaeology Department has discovered many hero-stones, with and without inscriptions, in recent decades. The salient features of these findings have been discussed in its publication, Seminar on *Herostones* (1974). This department also documented all new discoveries in northern districts of Tamil Nadu in the book on *Chengam Nadukarkal* (1975) and *Dharmapuri Kalvettukal* (1975).

Memorial stones were erected to the heroes who died for the common cause of their village, country and king. We find memorials of the heroes who offered their head to the Goddess Durga for the fulfilment of a common cause. There are memorials even for the dog, which assisted the hero, in the retrieval of the lifted cattle, and the cock, representing a village, in the cock fight.

We thank Thiru.S.Krishnamoorthy for his gracious presence and deliverance and for providing the script well in advance to enable us to release this bulletin on the occasion of Dr.N.Devasahayam Museology Endowment Lecture. The author is fully responsible for his views in this lecture.

I am sure that this bulletin will be a valuable addition to the library of historians, students and scholars.

Date: 22.03.2017

Director

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ପରିଷଦେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ପରିଷଦେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ପରିଷଦେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ପରିଷଦେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ପରିଷଦେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ପରିଷଦେ

• 109 009 109 # 19

(ପ୍ରେସରି) ମୁଣ୍ଡାର୍ଥିକ ଫୋର୍ମ୍‌ଲେସନ୍ସ

‘ക്രിസ്തീയമാര്യാട്ട്’

ମୋହନ୍ତି

சங்ககாலம் தொடங்கி ஆங்கிலேயர் ஆடசிக்காலம் வரை நடுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு மக்களால் வழிபடப்பட்டு வந்தானும் காலத்திற்கேற்ப, கல்வெட்டுகளும், சிற்பங்களும் மாறிமாறி வந்துள்ளன. வில், அம்பு, கேடயம், கத்தி, வாள், துப்பாக்கி போன்றவற்றை நடுக்களில் காண்கிறோம். எழுத்து பொறிப்பு இல்லாமல் சிற்பங்களால் ஆன நடுக்களே எண்ணிக்கையில் மிகுதி எனலாம். வீரர் போரிடுவது போன்றோ தெய்வ நிலையை அடைந்தது போன்றோ சிற்பம் காணப்படும். பெரும்பானும் சுடுகாட்டையாட்டியே நடுக்கள் காணப்படுகின்றன. நீர்நிலைகளுக்கு அருகிலும் பெருவழிகளிலும் உள்ளன.

தமிழின் இகக்கணத்தைக் கூறும் தொல்காப்பியம் என்ற சங்கநால், நடுகல் என்பதற்குப் பதில் 'நடுதல்' என்றே குறிப்பிடுகிறது. இச்சால் தொழிற்பெயராகும். தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுவதற்கேற்ப கண்ணிக்குக் கல்படும் அமைத்ததைச் சிலப்பதிகாரத்தில் காண்கிறோம்.

காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுதல்
சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்று
இருமுன்று வகையிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட இருமுன்று துறைத்தே (தொல். 60)

போர் செய்ய தொடங்குதற்குரிய பொதுநிலைமைகளைத் தொல்காப்பியம் 'வெறியறி சிறப்பின் என்று தொடங்கும் பொரிய நாற்பாலில் கூறும்போது, 'நடுகல்' எடுப்பது குறித்துக் குறிப்பிடும்போது 'நடுதல்' என்பதைக் கூறுகிறது. எழுத்து பொறிப்பு குறித்து யாதொரு குறிப்பும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடவில்லை. ஆயின் சங்க இகக்கியங்களில் எழுத்துகள் கூர்மையான ஆயுதங்களில் வெட்டப்பட்ட விவரங்கள் உள்ளன. சங்க இகக்கியங்களில் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்படாத கல்பதுக்கை, நெடுங்கல், குதுக்கல் போன்றவைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே எழுத்தில்லா நடுக்களில் ஓவியம் முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். பெருங்கற்காலப் பண்பாடு நிலவியபோது குடைகளிலும் கல்திட்டைகளிலும், பக்கவருடன் போரிட்டு இறந்த வீரர்களுக்கு நினைவுக்கற்கள் எடுத்துள்ளார்கள் இவைகள் ஓவியங்கள் ஆகும். தமிழகத்தில் கிருஷ்ணகிரி சையத் பாட்சா மனை, மகாராஜாக் கடை, மல்லசமுத்திரம் போன்ற ஊர்களிலும் ஆந்திரானில் பிக்கிளிக்கல் என்ற ஊரிலும் கேரளத்தில் புப்பள்ளி, எடக்கல் போன்ற இடங்களிலும் தன் குஜராத்தில் சோத்திரியிலும் ஓவிய நடுக்கற்களைக் காணலாம். ஓவிய நடுக்களையுடேது தமிழகத்தில் தமிழி எழுத்துகளில் நடுக்களை உருவாக்கினர்.

சங்ககால நடுக்கள்

சங்க இகக்கியங்களில் இடம்பெறும் 'நடுகல்' தல்வெட்டுகளுக்கு உதாரணமாகத் தேனி மாவட்டம், ஆண்டிப்பட்டி வட்டம் 'புலிமான்கோம்பை' என்ற ஊரில் நடுக்கள்

உள்ளன. தஞ்சாவூரில் உள்ள தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் மேற்படி நடுகற்களைக் கண்டறிந்தது. தற்போது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் காடசிப் பொருட்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒழுங்கற்ற பலகைக் கற்களில் நடுகல் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டு என்று சிறைரும் கி.மு. முதலிரு நூற்றாண்டு என வேறு சிறைரும் குறிப்பிடினும் இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மொழிகளிலும் காலத்தால் முந்தையவை இத்தமிழி எழுத்தில் கூடிய தமிழ்மொழி நடுகற்களே என்பதில் கருத்து மாறுபாடு இல்லை.

‘ஆகோள்’ எனப்படும் மாடு பிடிச்சண்டையில் இறந்தபோர்வீரனுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல் இவற்றுள் ஒன்றாகும். இந்தியா முழுவதும் மாடுபிடி சண்டைக்காக நடப்பட்ட நடுகற்களே தொன்மையானவை என்பதுடன் மிகுந்த அளவில் உள்ளன என அறிஞர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

‘வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்
ஆதந் தோம்பஸ் மேவற் றாகும்’

என்ற தொல்காப்பியர் கருத்தின்படி போருக்கு முன்னர் பகைவர் நாட்டில் பசுக்களைக் கவர்ந்து வரநிகழும் வெட்சிப் போரிலும் அப்பசுக்களை மீட்டவின்போது நிகழும் கரந்தைப் போரிலும் அதாவது இருவகைப் பூசல்களிலும் சாகும் வீரர்களுக்கு நடுகற்கள் ஏற்படுத்தப்படும்.

மகாபாரதத்திலும் பசுக்களைக் கவர்ந்து வருதல் கிடம் பெறுகிறது. நடுகற்களுடன் அல்லது வீரக்கற்களுடன் தொடர்புடைய சிறு போர் அல்லது பூசல்களைப் பின்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தொறுப்பூசல் அல்லது ஆநிரைப்போர்
2. சதிக்கல்
3. ஊரக்காத்தான் கல்
4. பெண்மீட்டான் கல்
5. புலிக்குத்திப் பட்டான் கல்
6. பன்றிக்குத்திப்பட்டான் கல்
7. கோட்டைக்காத்தான் கல்
8. குதிரைக் குத்திப்பட்டான் கல்
9. மாடுமுட்டி பட்டான் கல்
10. யாணைக்குத்திப்பட்டான் கல்

11. எல்லைக்காத்தன் கல்

12. கோயில் காக்க உயிர்விட்டான் கல்

எனப் பலவாறு தொகுத்து ஆய்வு செய்யலாம். தமிழகம், ஆந்திரம், கருநாடகா ஆகிய மாநிலங்களில் பெருமளவில் மேற்கண்ட வகை நடுகேற்கள் உள்ளன. கேரளத்தில் குறைவாக உள்ளன. மேலும் சமண முனிவர்கள் மேற்கொள்ளும் சல்லேகணம், நிசிதிகை, துறவியர் சமாதிக்கல், சத்தியத்தைக்காக்க உயிர்விட்டான்கல், பாம்பு கடித்து உயிர்விட்டான்கல் போன்ற நடுகேற்களும் உள்ளன.

மனிதருக்கு மட்டுமின்றி மாட்டுக்கு நடுகல், குதிரைக்கு நடுகல், நாய்க்கு நடுகல், கோழிக்கு நடுகல் என விலங்குகளுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகேற்களும் உள்ளன. கிணிக்குக் கூட நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாதாரண வீரனுக்கு எடுக்கப்படுவது நடுகல் என்றும் அரசன் மற்றும் படைத்தலைவர் போன்றோர்க்கு எடுக்கப்படுவது பள்ளிப்படைக் கோயில் என்றும் கூறுவர். எனினும் சங்ககாலத்தில் அதியமான், காரியாதி போன்ற மன்னர்களுக்கு நடுகேற்களே எடுக்கப்பட்டாகப் புறநானுற்றின் மூலம் அறிகிறோம். கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து மாண்டுள்ளான். இளவழுதி என்பவன் கடலுள் மாய்ந்துள்ளான். சித்திரமாடம் துஞ்சிய நன்மாறன், காஞ்சிபான் மாளிகையில் துஞ்சிய சுந்தரசோழன், ஆகியோருக்கும் நடுகேற்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். வேதங்களும் போர்வீரர்களைப் போற்றுகின்றன.

ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்தால் எத்தகு புண்ணியம் கிடைக்குமேர் அத்தகு புண்ணியம் போரில் இறக்கும் வீரனுக்குக் கிடைக்கும் என்று ரிக்வேதமும் அதர்வன வேதமும் (History Dharma sastakakol Hipss) வேதமும், மகாபாரதமும், பகவத்கீதை என்ற மகாபாரத உடபகுதியும் கூறுகின்றன.⁷ இறந்த சீதைக்குப் பிரதிமம் செய்து வைத்ததாக இராமாயணத்தில் காணகிறோம். நீத்தார் நினைவைப் போற்றவே இவ்வாறு செய்தனர். ரெளரவ ஆகமத்தின் ஒரு பகுதி இறந்தவருக்கான நினைவுக்கல்லை விவரிக்கிறது. சமாதி விங்க பிரதிஷ்டையைக் காமிகம், காரணம் போன்ற ஆகமங்கள் விவரிக்கின்றன. எனினும் நடுகல் வழிபாடு பாமரர் வழிபாடு என்றும் ஆகம வழிபாடு என்ற நீத்தார் வழிபாடு, உயர்ந்தோர் வழிபாடு என்றும் அறிஞர் கூறுவர்.

தலைப்பலி

போரில் பங்குகொண்ட வீரர் இறந்து நடுகல் ஆனது போன்று போரில் வெற்றி பெற்றபின் துர்க்கையம்மன் முன்னிலையில் தலையைப் பலிதந்த வீரர்களும் நடுகேற்கள் ஆயினர். இவைகளை நவகண்ட சிற்பங்கள் என அறிஞர் குறிப்பிடுவர். ‘கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்’ என்ற பழுமொழி நடுகல் மற்றும் வீரரின் புதைமேடு பகுதியைச் சுட்டும்.

நடுகல் அல்லது கணவன் அடக்கம் செய்யப்பட்ட சமாதியை மனைவி வழிபடுவாள் எனலாம். 'நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம். கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்' என்ற பழுமொழி நாய்க்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல்லைக் குறிப்பிடும் எனலாம்.

நினைவுக் கற்கள்

ஆந்திர மாநிலத்தில் 'நாகார்ஜீன கொண்டா' என்ற ஊரில் கண்டறியப்பட்ட சாயாஸ்தம்பா (Chhayastambhas) எனப்படும் நினைவுச் சின்னங்கள் தூண்களில் உள்ளன. இக்கல்வாகு மன்னர், அரசியர், சோனதீபதியர், வீரர்கள் மற்றும் துறவியர்களின் நினைவுக் கற்கள் இவைகள் எனலாம். 56 தூண்கள் இங்கே உள்ளன. பட்டோளின் பீடும் பெயரும் எழுதிய நடுகற்கள் போல இவைகளையும் கருதலாம். ஆர்யபட்டாராக, யதீஸ்ரமன், ஸ்கந்திகரிடா, ஆவேஸனிகா ஆகியோர்க்கும் இங்கே நினைவுக்கற்கள் உள்ளன. உருவங்களுடன் கல்வெட்டுகளும் இங்குள்ளன. சொர்க்கக் காட்சியும் காட்டப்பட்டுள்ளது. ருத்ரபுருஷத்தா என்பவரின் 11கூவது ஆடசியாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். கல்வெட்டு வாசகம் வருமாறு.⁸

ராணோ வஸ்ஸிட்டி புதஸ்ஸ இக்காகுணம் சிரிருத்ரபுரி
ஸததாய மாதாய மகாதேவீய தூதாய பகாபலஸ்கோத்ய
ஸிரிவம்ம பதாய சம்வச்சரம்ளக்காரம்101
வாசர் பச்சம் பதாம் திவசம் அத்தமம்8
சகதாயச் சகாயகம் போ எகுவுஸாம் மூல
மாதிரி பூதல இக்காஷம் ஸஸிரி வீரபுருஷ
ததஸ மகிளிஜய மகவலபிக்காய யக்கிலி
நிகாய புதஸ மஹா ஸோனா பதிஸு சுமாரஸ
எலிலி எகவுல தாஸ மனகஸ்சயத்தம் போ தாபிதோ'

யானை மீது அரசர் அமர்ந்திருக்க, ஒரு பணியாளன் பின்புறமிருந்து கவரி வீச்கிறான். நான்கு வீரர்கள் அருகேயுள்ளனர். ஒருவன் கையில் ராஜதண்டம் உள்ளது. இவருக்கும் கவரிவீசப்படுகிறது. இவர் இளவரசர் எனலாம். குரு ஒருவர் பாத்திரங்களை ஏந்தியபடி உள்ளார். ஜந்து துறவியர் உள்ளனர். இரண்யகருப்பத்தைக் காட்டி உள்ளனர். அரசியர், காதல் பறத்தையர் பெயர்கள் உள்ளன. மாதாரி புதர், வீரபுருஷத்தர் ஆகிய பெயர்கள் உள்ளன. வம்மபதா என்ற பெயர் அரசிக்குரியதாகும். நாட்டிய மகளிர், வீணைவாசிப்பவர் உருவங்கள் உள்ளன. இவர்களின் பெயர்களும் உள்ளன. சிங்கத்தின் மீது அமர்ந்துவரும் உருவமும் உள்ளது. துட்டமிருகத்தை வென்று இறுதியில் மாண்டவன் போனும். எதிரே தேர் உள்ளது. கோட்டைக் காவலருடன் குதிரைமீது அமர்ந்த

ପ୍ରକାଶନ ପାତା

ଓ-ଯ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳୀରେ କୁଣ୍ଡଳ ପାଦିଲାଙ୍କ

பேடு என்பதைப் பெற என்று கல்வெட்டறிஞர் பூங்குன்றன் வாசித்துள்ளார். பேறு என்ற சொல்லுடன் அவர் பொருத்துகிறார். ஆகோள் என்பது பசுக்களைக் கவரும் போர் என்க. ஆநிரை என்றும் கூறலாம்.

இரண்டாவது கல்வெட்டில் சில எழுத்துக்கள் சிதைந்து விட்டதால் அன்னூர் ஆதன் கல் என்று படித்துள்ளனர். அன் ஊர் ஆதன்' என முதல் வரியும்....'ன அங்கல்' என இரண்டாவது வரியும் உள்ளது. ஆதனின் நடுகல் என்று பொருள்.

மூன்றாவது கல்வெட்டினை 'வேள் ஆர்பதவன் அவ்வன்' என்று வாசித்துள்ளனர். வேஞ்சைச் சேர்ந்த பதவன் அவ்வன் என்பவனுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல் இதுவெனலாம். மேற்படி மூன்று கல்வெட்டுகளிலும் உயிர் மெய் சேராமல் உள்ளன. (அன்+ஊர்) அன்னூர் என வரவேண்டும். வேள் + ஊர் = வேஞ்சை என வரவேண்டும். இரண்டிலும் உயிர் மெய் 'ஞா', 'ஞு' வரவில்லை. பதவன் பெயரைத் தந்தையின் பெயராகக் கொண்டு வீரன் பெயர் அவ்வன் என்று கொள்ளலாம். அவ்வையார் என்ற பெண்பாற் புலவரை நாமறிவோம். அவ்வை என்ற பெண்பால் பெயர் அவ்வன் என ஆண்பாலாக வந்துள்ளது. தொல்காப்பியர் 'ஒனா' என்ற எழுத்தை குறிப்பிட்டிரும் கிங்கே 'அவ்' என்றே வந்துள்ளது. தமிழிக்கல்வெட்டுகளில் ஒள கிடையாது.

நான்காவதாக நிலக்கோட்டை வட்டம் தாதகாபட்டி என்ற ஊரில் உள்ள நடுகல்லில் சில எழுத்துகள் சிதைந்திருந்தாலும் வீரன் ஒருவன் இறந்த விவரம் தெரிகிறது. தலைவன் அல்லது அரசின் அடியோன் நடுகல் இதுவெனலாம்.

'....ன் அடி ஓன் பாகல் பாளிய்கல்' இதில் 'அடியோன்' என்பது 'அடிஒன்' என்றுள்ளது. அடியோன் என்பதை அடியான் என்ற சொல்லின் வேறுவடிவம் எனலாம். அடியான் என்பது சேவகர் என்பது போல் மெய்க்காப்பாளர் எனலாம். சான்றான், சான்றோன் போல என்க. பாகல் என்பது வீரன் பெயராகும். பலா மரமாகவும் அல்லது ஊராகவும் கொள்ளலாம். பாளிய் என்பது நினைவிடம் (இறந்தவிடம்) எனலாம். பள்ளி என்ற சொல்லின் மாற்றுவடிவம், தமிழ்க்கல்வெட்டுகள் பலவற்றில் இச்சொல் வந்துள்ளது. இலக்கியங்களில் இலவந்திகைப்பள்ளி துஞ்சிய, குராப்பள்ளித் துஞ்சிய ஆகிய வாசகங்களும் மரத்தடியில் புதைக்கும் வழக்கமிருந்தைக் காட்டி, பூங்குன்றன பாகல் என்பதைப் பலாமரம் என்கிறார். கல் என்ற ஈற்றுச்சொல் நடுகல் என்ற பொருளைத் தரும். அதன் பகல், பளிய்கல் என அறிஞர் மகாதேவன் படித்துள்ளார். பகல், பக்கல் என்பதின் கிடைக்குறை எனலாம்.

யொற்பதைக்கோட்டை நடுகல்

தமிழி எழுத்து வட்டெடமுத்தாகக் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மாறியதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் பொற்பதைக்கோட்டையில் உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு, வட்டெடமுத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்நடுகல்லும் ஒழுங்கற்ற கற்பலகையில் எவ்வித உருவமுமின்றி வெட்டப்பட்டுள்ளது. ஜந்து வரிகளைக் கொண்ட இந்நடுகல்லின் வாசகம் வருமாறு:¹⁰

1. கோவெண் கட்டிற் ஏந்தி எ
2. னாறுறைன் கொங்கிற் விண்ணைக்கோன்
3. ஆளறிந்து ஏவ அத்தியானாரு
4. அங்கப்படைத்தாணையன் கணாங்
5. குமரன் கல்

தென்கொங்கிற் விண்ணைகோன் ஆளறிந்து ஏவ (பசுக்களைக் கவர்ந்து வருமாறு உத்தரவிட) அங்கப்படைத்தாணையன் கணாங்குமரன் பசுவினைக்கவர்தவில் மாண்டுவிட அவனுக்கு நடுகல் எடுக்கப்படுவது. ‘கோவெண்கட்டி ஏந்தி ஏணாறு’ என்பவன் தென்கொங்கில் இருந்த அரசன் ஆவான். அத்தியானாரு என்பது அத்திக்கோசத்தார் போன்ற சொல். யானைப் படைத்தலைவன் என்று பொருள். படைத்தாணையன் என்பது படைத்தலைவன் எனலாம். கல் - நடுகல்லாகும். கணாங்குமரனின் தந்தை அத்தியானாரு என்றும் கூறலாம்.

‘வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்
ஆதந் தோம்பல் மேவற் றாகும்’

என்ற நூற்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்நடுகல் அமைந்துள்ளது. கோவெண்கட்டிற் ஏந்தி என்ற சொல்லை கட்டி மரபினர் அல்லது கட்டணை பருமருடன் இணைத்துப் பார்க்கலாம். சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் கட்டிமரபினர் அரசான்டுள்ளனர். ஏந்தி என்பது ஏனாதி என்ற சொல் போல் உள்ளது. எனவே ஏந்தி எனாறு என்பதை ஏனாதியார் என்றே பொருள் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொள்ளும்போது விண்ணைகோன் என்பவனிடம் கோவெண்கட்டினர் ஏனாதியாரை ஏவ என்று பொருள் கொள்ள முடிகிறது.

ஸ்ரோடு மாவட்டம் ஈரட்டிமலையிலிருந்து கொண்டு வந்து தற்போது தமிழகத் தொல்லியல் துறையில் வைத்துள்ள உருண்டை வடிவகல்லில் ‘துறகய் யுள்ளாரு கல்’ என்ற கல்வெட்டு வாசகம் உள்ளது. கிது கி.கி. நான்காம் நூற்றாண்டு எனலாம். வட்டெழுத்தில் இக்கல்வெட்டு உள்ளது. கல் - நினைவுக்கல் என்க.

விழுப்புரம் நகரில் உள்ள ஏரியருகே ஒரு நடுகல் உள்ளது. பட்டான் என்றுள்ள நடுகல் கி.பி. ஜந்தாம் நூற்றாண்டாகும். கல்வெட்டின் வாசகம் வருமாறு:”

1. பிரையகம் யெறிந்த
2. க்கால்லம்போருடப்ப
3. ட்டான் தெருக்காலா
4. ருநீலகண்ட
5. ன் கல்

இக்கல்வெட்டில் வரும் ‘பிரையகம்’ ஊர்பெயர் எனலாம். தெருக்கால்லாருமகன் நீலகண்டன் போரில் இறந்துள்ளான். பிரையகம் என்ற இடத்துப் போரில் இவன் மாண்ணுள்ளான். கூரம் இரட்டிப்பாக இரு சொற்களிலும் உள்ளன. ‘எ’விற்குப் பதில் யகர உயிர் மெய் ‘யெ’ வந்துள்ளது. கால்லம்போரு இறந்தான். தெருக்கால்லாதி நீலகண்டன் நடுகல்லை உண்டாக்கினான் எனலாம்.

சங்ககாலத்திற்குப் பிறகு பல்லவர், பாண்டியர் ஆடசியின்போது வெட்டப்பட்ட நடுகற்கள் யாவும் வட்டெடமுத்தில் கூடிய தமிழ் நடுகற்களேயாகும். பாண்டியரைக் காட்டிலும் பல்லவர்களின் நடுகற்கள் எண்ணீக்கையில் மிகுதியாகும். கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி நூற்றுக்கு மேல் பல்லவர் நடுகற்கள் உள்ளன. தமிழகத்தின் வடபகுதி மட்டுமின்றி ஆந்திரா, கருநாடகாவிலும் பல்லவர் நடுகற்கள் உள்ளன. பல்லவர் மட்டுமின்றிப் பாணர், கங்கர், நொளம்பர், இராஷ்டிரகூடர் சோழர் எனப்பல அரசமரபினர் நடுகற்களும் காண்கிறோம். பல்லவரின் பிற்கால நடுகல் கல்வெட்டுகளில் வட்டெடமுத்து மட்டுமின்றித் தமிழிலும் காண்கிறோம். பல்லவர் மற்றும் பல்லவர் காலச் சிற்றரசர் நடுகற்களின் மூலம் தமிழக வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் தமிழ்மொழி வழக்காற்றினையும் அறிந்து கொள்கிறோம். மேலும்,

1. வட்டெடமுத்துகளின் பரிநாமவளர்ச்சி அறிதல்
2. தொல்காப்பிய எழுத்திலக்கண கோட்பாடுகளை அறிதல்
3. நாட்டிலிருந்த சிற்றரசர்கள் விவரம் அறிதல்
4. போரில் மாண்ட தொல்குடி மரபினரை அறிதல்
5. வட்டார வழக்குச் சொற்களை அறிதல்
6. உறவு முறைகளை அறிதல்
7. ஓயாத புசல்களின் விளைவுகளை அறிதல்
8. கிணக்குமு வாழ்க்கை முறைகளை அறிதல்
9. கால்நடைச் செல்வத்தை மதித்திருந்தை அறிதல்
10. விலங்குகளைக் கொன்று நாட்டை காத்தச் செயல்களை அறிதல் எனப் பல விவரங்களை அறிகிறோம்.¹²

வட தமிழ்நாட்டில் நடுகற்கள்மிகுதி எனினும் பிரிக்கப்படாத தருமபுரி மற்றும் பிரிக்கப்படாத வடசூர்க்காடு மாவட்டத்தில் 70 விழுக்காடு நடுகற்கள் உள்ளன. வானம் பார்த்த பூமி, கால்நடைச் செல்வம் மிகுந்த பகுதி. எனவே சிற்றரசுகள் தங்களுக்கிடையே போரிட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் கருத்திற்கேற்ப ஏகர, ஒகரம், மெய் எழுத்துகள் புள்ளியிடப்பட்டுள்ளன.

பல்வெள் நடுக்கல்லை கிருளப்பட்டி என்ற பாப்பம்பாடு நடுக்கல்லை தொன்மை வாய்ந்ததாக அறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹⁴ பல்வெமன்னன் விஷ்ணுவர்மன் கல்வெட்டு கிது என்பர். கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இந்த நடுக்கல்லில் விஷ்ணுவர்மன் விண்ணபருமார் என்றுள்ளது. இவனுடைய நாலாவது ஆடசியாண்டின்போது தகடுர் நாடாஞம் அரசராகக் கங்கரரசர் கிருந்துள்ளார். அப்போது மற்றோர் அரசர் தண்டத்தோடு படையோடு வந்து போரிட்டுள்ளார். அப்போரில் வாணபெருமரைச்சு சேவகர் பெயர் சிதைந்து விட்டது) ஒருவர் இறந்துபட அவருக்கு நடுகேல் எடுக்கப்பட்டது. இதே ஊரில் உள்ள மற்றோர் நடுகேல் கல்வெட்டு 'வாணபெரும அரைச்சு' என்று தொடங்குகிறது. இதில் விண்ணப்பேர் ஏனாதி என்ற படைத்தலைவனும் கொற்றந்தைகோடன் என்ற வீரனும் இறந்துள்ளனர். இரண்டு கல்வெட்டுகளும் சமகாலம் எனலாம். கங்கருடன் பாணர் போரிட்டனர் எனலாம்.

யாலாசிரியர்

சிம்மவர்மன், சிம்மவிஷ்ணு, மகேந்திரவர்மன் என்ற மூவருடைய மூன்று நடுகேல் கல்வெட்டுகளில் பாலாசிரியர் என்பவர் இடம் பெறுகிறார். ஆசிரியர் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படாமல் கொள்ளையடித்த பொருட்களைப் பகுத்துக் கொடுப்பவர் என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டது. மேலும் ஆளும் என்பது ஊர்த்தலைவன் எனலாம். மூவர் காலங்களிலும் இடம்பெறும் பாலாசிரியர் ஒருவரே என்று கருதவேண்டியதில்லை. சேவகர், அழியார் போன்று ஒரு பொதுச் சொல்லாகவே கருதலாம். சிறுபாழ் ஆளும் பாலாசிரிகரு மகன் வீரவர் பெயர் ஒரு நடுகேலில் வருகிறது. சிறுபாழ் ஆளும் பாலாசிரியரு மக்கள் சிறுப்படுவானார் என்ற இரண்டாவது கல்வெட்டிலும் சிறுபாழ் ஆளவார் பாலாசிரியரு மக்கள் மாறன் என்ற மூன்றாவது கல்வெட்டிலும் வரும் தொடர்களை நோக்க ஊரின் தலைவனாகவே கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் மூன்றிலும் ஆளும் என்ற சொல் உள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறும் பாதீடு என்ற சொல்லுடன் நடுகேல்லைத் தொடர்புபடுத்தலாம். இவ்வாறே கோயில் பட்டர் என்பதைக் கோயிலில் புசைபுரியும் குருமார் என்று பொருள் கூறாமல், பசுமந்தையின் உரிமையாளர் அல்லது கால்நடைப் படியின் தலைவர் என்று பொருள் காணவேண்டும்.

அகரஞ்சோரி நடுகேல்

வேலூர் மாவட்டம் அகரஞ் சோரி நடுகேல் கல்வெட்டு. பெரும்போர் ஒன்றைக் குறிப்பிடும் சாசனம் எனலாம். யானைமீது அமர்ந்த தலைவனும் அவனுக்குக் குடைபிடிக்கும் போர்வீரனும் கல்வெட்டின் கீழ்ப்பகுதியிலும் கல்வெட்டின் 9 வரிகள் மேல்பகுதியிலும் உள்ளன. கல்வெட்டு வாசகம் வருமாறு :¹⁵

1. கோவியை சீ(ய)பரும்மற்கிருப
2. ததொன்பதாவது ஆடு டி தி

3. ங்கள் புணர்பூச்சத்து ஞான்று தகடு
4. ரூப் பிழிமண் ஜேனாக்கீழ் உடை
5. யாரு தண்டத்தொடு கிலாடவ
6. கரசரோடு(ம்) மழுவரைசரோடும்
7. எறிந்து பட்டாரு கங்கதிரை
8. சரு சேவகர் மாதப்பேருதிரை
9. சரு கண்ணாடு

சிம்மவர்மனுடைய 19ஆம் ஆடசியாண்டின்போது (கி.பி. 554இல்) ஆழத்திங்கள் புணர்பூச் நாளன்று தகடேர் பிழிமண்ஜேனாக்கீழ் உடையார் தண்டத்தோடு (படையோடு) சென்று கிலாடத்தறையர் மற்றும் மழுவரைசரோடு போரிட்டபோது கங்கதி அரைசரின் சேவகர் மாதப்பெருதிரைசர் இறந்துபட அவருக்கு நடுகல் எடுத்துள்ளனர். கல் என்பதை நடுகல் என்றும் நாடு என்பதை வேளான்நிலம் என்றும் கொண்டு நடுகல் வழிபாட்டுக்குத் தந்த நிமைாகக் கருதலாம்.

தகடேர் என்பது இன்றுள்ள தருமபுரி நகராகும். இந்நகரின் ஒரு பகுதியாகப் பிடமனோ என்ற பகுதி தற்போதும் இருப்பது வியப்பாகும். தலைவன் யானை மீது அமர்ந்துள்ளான். அரசர்கள் யானைமீது அமர்ந்தபடி போரிடுவதைச் சோழர் கல்வெட்டுகளும் குறிப்பிடுகின்றன. இராஜாதித்தன் ஆணைமேல் துஞ்சிய தேவர் என்றே வழங்கப்பட்டுள்ளார். வேஹார் ஓட்டிய பகுதியில் கிலாடத்தறையரும் தீருக்கோயிலூர், தீருவண்ணாமலை யொட்டிய பகுதியில் மழுவர்களும் செல்வாக்குடன் இருந்தனர். கி.பி. 529இல் கங்கரசர் மகன் விண்ணன் போரிட்டபோது மகன்னாக்கன் என்பவன் பெருங்களத்தாரில் இறந்துபட்டுள்ளான் என்பதை ;ஒரு சாசனம் கூறுகிறது. மகன், வீரன் என்று பொருளாகும்.

சொங்கம் வட்டம் படிஅக்கரவாரத்தில் உள்ள சிம்மவிஷ்ணுவின் நடுகல்லில் (கி.பி. 587) கங்கதி அரைசரு மக்கள் கிடம் பெறுவதைக் காண்கிறோம். மக்கள் என்பது மகனின் பலர்பாலாக இல்லாமல் உயர்த்தினை மரியாதைப் பண்மையாக இருந்துள்ளது. ஆந்தீரமாநிலம் கங்கப்பேருரூ என்ற நடுகல்லில் வரும் கொண்டா என்பவன் ஆசாரியன் ஒருவரின் புதச என வருகிறது. ஆதீனங்களில் மடத்தின் சீடனை மகன் என்பர். சேரமான் என்பதே கேரள புதச என்றும் அதியமானே சதியபுதோ என்றும் வருகிறது. மருமக்கள் என்ற சொல் சகோதரி மகன் அல்லது மகளின் கணவன் என்ற பொருளில் வழங்கப்படவில்லை. மரு என்பது மலை அல்லது பாலைநிலத்தைக் குறிக்கும். எனவே மருமக்கள், மலையரசர் அல்லது பாலைநிலத்தைவர் என்று கருதலாம்.

மங்கலம்

தமிழகச் சாசனங்களில் மங்கலம் என்று முடியும் ஊர்ப்பெயர்கள், பிராமணர் குடியிருப்புகள் என்பர். அவர்களுக்கென சபை (ஐராட்சி போன்றது) இருக்கும். நடுக்களில் வரும் மங்கலம் பிராமணர் குடியிருப்பு என்று கருத வழியில்லை. புறமலை நாட்டில் கொற்றமங்கலமும் வேளாள நாட்டில் குமாரமங்கலமும் எயில்நாட்டில் வேண்மங்கலமும் கோவூர் நாட்டில் காரிமங்கலமும் இருந்துள்ளன. அரசர் அல்லது குறுநிலத்தலைவன் தலைமை ஊராக இருந்துள்ளது. மேற்படி மங்கலத்தில் இருந்து அரசன் ஆண்டிருக்க வேண்டும். சான்றாகக் விஷய மங்கலமாண்ட விண்ணப்பேரோன் ஒருவன் நடுகல்லில் வருகிறான்.

சங்கரக்குடி

அரிமிறை பருமன் என்ற பாணமன்னன் தகடூரில் இருந்து, கங்கநாடு, புறமலைநாடு, கோவூர்நாடு, கோயிலூர் நாடு, வேள்கலி நாடு ஆகீய நாடுகளை ஆண்டு வந்தபோது நூளம்பன் வஞ்சகமாக உறவாடி மன்னனைக் கொன்றுவிடுகிறான். அப்போது பாண அரசி கருவற்றிருந்ததால், அவளைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து அவருக்கு மகன்பிறந்த பின்னர் படைத்திரட்டி நூளம்பனுடன் போரிட்டு நாட்டைச் சங்கரகுடி மீட்டுள்ளார். இப்போரில் சங்கரக்குடியின் சேவகன் நாகந்தை இறந்துபட அந்த வீரனுக்கு நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. அந்த நடுகல்லைத் தருமபுரி அகழ்வைப்பக்கத்தில் தற்போதும் காணலாம்.¹⁶

நடுக்களில் குறிப்பிட்ட இனத்தார் என்றில்லாமல் பல சாதியினரையும் காண்கிறோம். பல பிரிவினரையும் காண்கிறோம். வடுகர், பறையர், கோவலர், மறவர், மழவர், பள்ளி காட்டிறையர், வாணிகர், அருவாளர், வண்ணக்கன் போன்றோரைக் காண்கிறோம்.

செங்கம் வட்டம் பெரிய கோளாப்பாடியில் உள்ள முதலாம் மகநேந்திரவர்மனுடைய 11ஆவது ஆடசியாண்டில் (கி.பி. 601) நடந்தபோரில், பெரும்பாண்ணரையர் மருமக்கள் அம்கோட்டையார் சேவகன் சாக்கை பறையனார் இளமகன் ஏறன்பங்குகொண்டு இறந்துள்ளான்.

தருமபுரி அகழ்வைப்பக்கத்தில் உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு ஒன்று மகேந்திரவர்மனுடைய 15ஆவது ஆடசியாண்டின் போது காடந்தைகள் சேவகன் புதுப்பள்ளிகளோடு பொருத ஞான்று ஏருமெதிகாரி இறந்துள்ளான் என்று உள்ளது. ஓங்கே புதுப்பள்ளிகள் இடம் பெறுகின்றனர்.

நாய்க்கு நடுகல்

மனிதருக்கு நடுகல் எடுப்பது போல் நாய்க்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. செங்கம் வட்டம் எடுத்தனுாரில் உள்ள நடுகல் வாசகம் வருமாறு:

கோவிஷைய

மயீந்திரபருமற்கு

முப்பத்து நான்காவது வாணகோ

அரைசரு மருமக்கள் பொற்றொக்கை

ஆர்கிளமகன் கருந்தேவக்கத்தி தன்

னெருமைப் புறத்தே

வாழப்பட்டான் கல்

'கோபாலன்னென்னும் நாய் ஒரு கள்ளனைக் கடித்துக் காத்திருந்தவாறு'

என நாய்க்கும் நடுகல் எடுத்ததைக் கூறுகிறது. வீரனுடன் நாயின் உருவமும் உள்ளது.

ஆந்திராவில் அனந்தபூர் மாவட்டம் மதகாசிராவட்டம் பல்ராம் கொல்லரஹட்டை என்ற ஊரில் புனிதா என்ற வேட்டைநாய், காட்டுப் பன்றியைக் கொன்று தானும் உயிர்விட்டது. நாய்க்கு மக்கள் நடுல் எடுத்தனர். கடப்பை மாவட்டம் விங்கலா என்ற கிராமத்தில் போரகுக்கா என்ற நாய் தன் எஜமானன் இறந்துவிட இதுவும் செத்துவிட்டது. அதற்கு நடுகல் எழுப்பினர். கருநாடகாவில் கொல்லாரஹட்டி என்ற ஊரில் புனிஷா என்ற நாய் காட்டுப் பன்றியைக் கடித்துக் கொன்று தானும் உயிர்விட்டது. மக்கள் நடுகல் எழுப்பினர்.

ஆந்திராவில் நடுகற்கள்

பிரிக்கப்படாத ஆந்திர மாநிலத்தில் 476 நடுகற்கள் கண்டறியப்பட்டு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நாகார்ஜ்ஜான் கொண்டாவில் சாயாஸ்தம்பம் என்ற தூண் நினைவுக் கற்களை எடுத்தனர் என்பதை முன்பே கண்டோம். கடப்பை மாவட்டம் கங்கப்பேரூரில் ஒரு நடுகல் உள்ளது. கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் கோனா என்ற வீரன் கோகிரஹனத்தில் அதாவது மாடுபிழி சண்டையில் இறந்துள்ளான். இவன் ஆசாரியன் ஒருவனின் மகன் எனக் கூறப்படுகிறது. மகன் என்பதைச் சீடன் என்று கொள்ளவேண்டும். இதனையும் முன்பே கண்டோம்.

சமாதிக்கோயில்

தீரிபுராந்தகத்தில் உள்ள தீரிபுரசுந்தரி கோயிலின் முன்பாக சோமய குருதேவா என்ற சிவாச்சாரியரின் உயிர்ப்பலி கல்வெட்டு (நுவகண்டம்) உள்ளது.

கணவனுக்கு மனைவி நடுகல்

ராமாடி என்ற ஊரில் வெம்மாடி நீதிமார்க்காவுக்கும் பீரநொளம்பனுக்கும் கிடையே நிகழ்ந்த போரில் பலகே நாயகன் இறந்துவிட இவனுடைய மனைவி பாஸ்கா வீரக்கல் எடுத்துள்ளாள்.¹⁷

மன்னனே வீரனுக்கு நடுகல் எடுத்தது

புங்கனூர் வட்டம் கரசனப்பள்ளியில் உள்ள வீரக்கல் சிறப்புடையது ஆகும். பாண்தத்தர் என்ற வீரன் இறந்துபட பாண அரசன் மாவலியே வீரனுக்கு நடுகல் எடுக்கிறான். அனந்தபூர் மாவட்டம் மடகாசிராவட்டம் பெத்தரசிரி நடுகல் கண்ணடமொழியில் உள்ளது. காலம் கி.பி. 953. நொளம்பர்ப்படைவீரன் எடேயம்மா சேவுனப்படையுடன் போரிட்டு இறந்துவிட அரசனுடைய மகன் அனுக இளவரசனே நடுகல் எடுத்துள்ளான். சிங்கதாரா என்ற ஊரில் வீரனுக்கும் யானைக்கும் நடுகல் உள்ளது. ரேநாடு ஆண்ட போதனூரு மகாராஜா கலியதிரிநேத்ர வீர மகாராஜாவின் சேனாதிபதி சிங்கதாராவில் போரிட்டபோது வீரனும் யானையும் இறந்துபட இருவருக்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. (AAR 131, 151 / 1965) ஆந்திராவில் நாள் நடசத்திரம் பார்த்து நடுகற்கள் எழுப்பியுள்ளனர். நெல்லூர் மாவட்டம் தோள்கொண்டா வீரக்கல் வியைய வருடம் கார்த்திகை மாதம் ஜந்தாம் நாள் சகம் 1328-இல் எடுக்கப்பட்டது. அனந்தபூர் மாவட்டம் சிரவரம் வீரக்கல் ருத்ரோத்காரி வருடம் சித்திரை மாதம் தசமி திங்கட்கிழமையன்று எடுக்கப்பட்டது.

ஆந்திராவில் நடுகற்கள் சில கோயில்களில் உள்ளன. வீரர்கற்களின் முன்பாக விளக்கு வைக்கவும் விழா பூசைக்கும் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. ஆந்திராவில் உள்ள பல வீரக்கற்கள் வீரசுவர்க்கம்போயோ மற்றும் பிர்லோக பேகா (Birloka Begaa) என வீரசுவர்க்கம் செல்லும் வீரனைக் குறிப்பிடுகின்றன.

ஆந்திராவில் பிராமணர்களும் நடுகற்களில் கிடம் பெறுகின்றனர். நாட்டையும் ஆண்டுள்ளனர். சகம் 981 நடுகல், கண்டகுண்டே பகுதியைச் சித்தைத்யா. தக்கய்யா என்ற இரு பிராமணர் போரில் நாட்டை கைப்பற்றி ஆண்டமை காண்கிறோம்.

தலைவனுக்காக உயிர்விட்ட போர்வீரர் வீரக்கற்களும் குழுச்சன்னடையில் இறந்த வீரர்கற்களும் தொறுக்கவரும் போரில்இறந்த வீரர்கற்களும் ஆந்திராவில் மிகுதியாகும். எல்லைப் பிரச்சனை, பெண்கற்பு, வேட்டை போன்றவற்றில் மாண்ட வீரர்களுக்கு நடுகற்கள் உள்ளன.

டோன்கொண்டா என்ற ஊரில் பொல்லாவு என்ற பசுவிற்காக ஒரு நடுகல் எடுத்ததாகப் புறக்கதைப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. நவகண்டம் மற்றும் சதிக்கற்களும் ஆந்திராவில் மிகுதியாகும்.

ஆந்திராவில் தலைங்கு, கன்னடம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் எனப் பலமொழி நடுநூற்கள் உள்ளன. வைதும்பர், பாணர், நொளம்பர் நடுகற்கள் மிகுதியாகும்.

கருநாடக வீரக்கற்கள்

இந்தியாவிலேயே மிகுதியான நடுகற்கள் (2650க்கு மேல் உள்ளன) கருநாடகாவில் உள்ளன. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு முதல் வீரக்கற்கள் உள்ளன. சிமோகாவில் உள்ள

தமடடுக்கல்லு என்ற ஊரில் கண்ணடம், சமஸ்கிருத நடுகற்கஞ்சன்டன் சிற்பியின் பெயர் தமிழில் உள்ளது. 'ஏழர் மோநலந் சாத்தன்' என்ற வாசகம் அதில் உள்ளது.¹⁸ இதுவே தொன்மையானதாகும். தொறுப்புசல், ஆநிரைப்போர் எனத் தமிழில் வழங்குவது கோகிரஹனம் என இங்கு வழங்கப்படுகிறது.

வீரமிக்க பெண்ணைக்கும் அரசிக்கும் வீரக்கற்கள் இங்கே உள்ளன. சித்தேனவூர்ஸ்ளி, கேப்பாலு ஆகிய ஊர்களில் காணலாம். போசளர் கல்வெட்டுகள் மட்டும் 1100 எண்பர்.

நடுகல் வாசகம் எழுதியவர் பெயர், கொடை, வெட்டிய சிற்பி இங்கே உள்ளன. சித்தேனவூர்ஸ்ளி, தலைவன் கட்டளைக்காக வீரன் போரிட்டு மாள்வது எரிவேசா எனப்படும். உண்மையான சேவகனுக்கு வேலவலி, ஜோலவலி எடுப்பிக்கப்படும். தொறு கண்ணடத்தில் துறு எனப்படும்.¹⁹

பிராமணர் கால்நடைகளைக் காப்பாற்ற கவுண்டர் தொறுப்புசல் மேற்கொண்டுள்ளனர்; கொள்ளளையத் தடுக்க, பெண்ணைக்காக்க, எல்லையை மீட்க, தண்ணீர் பிரச்சனைக்காக எனப் பலவற்றிற்காகப் போரிட்டு வீரர்கள் வீரக்கற்களாகியுள்ளனர். கங்கமன்னன் இரண்டாம் பூதுகனின் சேவகன் மணலரதா என்பவன் தக்கோலம் போரில் துணிச்சலுடன் ஈடுபட்டபோது காளி என்ற பெயருடைய நாயும் போரில் இறந்துபட அதற்கு நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. காலம் கி.பி. 949 ஆகும். குதிரைகள் இறந்ததற்காகவும் காளைகள் இறந்ததற்காகவும் நடுகற்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஜயகேசி என்ற மன்னன் கிளிக்கு நடுகல் எடுத்துள்ளான்.

தமிழகம் போன்றே நடுகற்களை எழுப்பியவர்கள் இரத்த சம்பந்தமுடைய வீரர்களின் உறவினர்களே ஆகும். தந்தைக்கு மகனும், மகனுக்குத் தந்தையும், சகோதரனுக்குச் சகோதரனும், மனைவியும், மகளும், மருமகனும், மாமனாரும், மைத்துனரும் வீரக்கற்களை எடுத்துள்ளனர்:

மைசூர் மாவட்டம் நஞ்சங்கூடு வட்டம் காரப்பாயல் என்ற ஊரில் நடப்பட்ட வீரக்கல், மன்னன் நீதிமார்கா முன்னிலையில் நடந்துள்ளது. (E.C.XIV Ng. 137) ஹனேகன்னடம், தமிழ், தலைவங்கு, சமஸ்கிருதம் எனப் பலமொழி நடுகற்கள் இங்குள்ளன. பேவூர் வட்டம் கட்டே சோமனவூர்ஸியில் உள்ள நடுகல் சமஸ்கிருதத்தில் கூடியது. கிரந்த எழுத்து வடமொழிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

நடுகற்களை எடுத்த கலைஞர்கள்

பெரும்பாலும் நடுகற்களின் சிற்பிகளை நடுகற்களில் இங்கே காணமுடியும். செட்டார் என்ற அறிஞர் 314 சிற்பிகளை நடுகற்களில் அடையாளம் கண்டுள்ளார்.²⁰ உம்பலி எனப்படும் நிலத்தானம் சிற்பிக்குத் தரப்பட்டது. நடுகல் வீரன் குடும்பத்துக்கு வழங்கப்பட்ட நிலம் வரியிலியாக வழங்கப்பட்டது. சில சமயம் வீரன் குடும்பத்திற்கு நன்கொடைகளும் வழங்கப்பட்டன. நடுகற்கள் கோயில்களாகவும் இங்கே உள்ளன.

தமிழகத்தில் நேத்தார்ப்படி, நீத்தோர்ப்படி, உதிர்ப்பப்படி, நெய்த்தேர்ப்பப்படி என்றெல்லாம் வழங்கப்படும் நடுகல் வீரன் குடும்பத்திற்கான காசும் நிலங்களுடன் காசும் தரப்பட்டது. வீரதுக்ககாணம், இறந்தவீரன் குடும்பத்திற்கும் நடுகல் பராமரிப்புக்காகவும் பெறப்பட்ட வரியாக இருந்துள்ளது. கருநாடகாவில் வீரனுக்குரிய நிலம் கல்நாட என வழங்கப்பட்டுள்ளது. பங்கவாடி வீரக்கல் கல்நாட என்றுள்ளது. சிக்கஹூன சோகே நடுகல் எழுபது கல்நாட ஆக வழங்கப்பட்டது. வீரநுளம்பனுடைய ஹீரிபிடனூர் நடுகல்லும் கல்நாடடைக் கூறுகிறது. கங்கமன்னன் ஹீபுருஷனுக்காக மாண்ட போர்வீரன் பந்தப்பனுக்கு ஒரு வீடும் நிலமும் வழங்கப்பட்டன. (ECZXMI. 241) தமிழகம் போன்று கருநாடகாவிலும் ஊர்க்காமுண்டர்கள் இடம் பெறுகின்றனர். சோழர் நடுகற்கள் தமிழில் மட்டுமென்றாலும் கண்ணடத்திலும் உள்ளன. போசளர் காலத்தில் தமிழ் கிரந்தம் கலந்த நடுகற்கள் எடுக்கப்பட்டன. கொடேசேரே என்ற இடத்தில் நாகரி வடிவில் சமஸ்கிருத நடுகல் உள்ளது. ஆந்திராவிலும் கருநாடகாவிலும் நடுகற்களில் சிற்பங்கள் பலநிலைகளில் உள்ளன. கீழ்ப்பகுதி, நடுப்பகுதி, மேற்பகுதி எனப் பிரித்துச் சிற்பங்களைச் செதுக்கியுள்ளனர்.

கோவா மாநில நடுகற்கள்

கோவா மாநிலத்தில் கதம்பர் நடுகற்கள் மிகுதியாகும். இறந்தவீரரை கிசைமுழுக்கமிட்டு தேவதை அழைத்துச் செல்லும் நிலை காண்கிறோம். கப்பலில் நடைபெறும் போர் நடுகல்லும் உண்டு. நடுகல் வாசகம் எழுதியவர் பெயர் இருக்கும் கண்ணடம் மராத்தி மொழியில் நடுகற்கள் உள்ளன.²⁰

மகாராஷ்டிர மாநில நடுகற்கள்

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் மிகுதியான எழுத்தில்லா நடுகற்களுடன் கல்வெட்டுள்ள நடுகற்களும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. சில ஊர்களில் 60 முதல் நூறு வரை நடுகற்கள் உள்ளன.²¹ மூன்று நிலை அல்லது ஐந்து நிலைகளில் நடுகற்கள் அமைந்துள்ளன. நடுகல்லின்மேல் பகுதி சிவலிங்கமாகும். ஹளே கண்ணட நடுகற்களும் இங்குள்ளன.

கேரள நடுகற்கள்

கேரளாவில் நடுகற்கள் தொடக்கத்தில் ஓவியத்தில் இருப்பினும் பின் எழுத்துடை நடுகற்களாக மாறின. புலப்பள்ளி, புத்தி, சசிமாலா, கலியம்பள்ளி, எடக்கல் ஆகிய இடங்களில் நடுகற்கள் உள்ளன. சிவலிங்க வழிபாட்டுடன் நடுகல்சிற்பம் புலப்பள்ளியில் காண்கிறோம். சதிக்கல்லும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தீருவனந்தபுரத்தில் உள்ள நடுகல் பாண்டியனுக்கும் சேரனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் இறந்த வீரனுக்கு எடுக்கப்பட்டதாகும். காலம் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு. கி.பி. 1249இல் கூடிய நடுகல், கலியன் பிள்ளை என்ற வீரன் கொள்ளையர்களுடன் போராடி, பந்திப்பூரில் இறந்துள்ளான் என்று குறிப்பிடுகிறது. எம்.ஆர். இராகவவாரியார் புத்தனாயக்கிடிய என்ற நடுகல் ஒரு பிராமி விகிதம் என்கிறார்.²² கேசவராஜ் என்பவர் தம் நூலில் அதனை மறுத்துள்ளார்.

நடுகல் வழிபாடு

சங்க இலக்கியங்களான அகம், புறம் ஜங்கறுநாறு, ஆற்றுப்படை நூல்களில் நடுகல் வழிபாடு டிடம்பெறுகின்றது. திருக்குறளில் நடுகல் டிடம்பெறுகிறது. புறநானாறு

ஓன்னாத்தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
ஓளிரேந்து மருப்பிற் களிரெறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவி னல்லது
நெல்லுகுத்துப் பரவும் கடவுளு மிலவே'

என நடுகல் வழிபாட்டைக் கூறுகிறது.

நடுகல் வழிபாடு உலகைங்கும் உள்ளது. பழங்குடி வழிபாடு என்று அறிஞர் கருதுவார். ஆஸ்திரேவியா பழங்குடியினர் தொக்காப்பியம் கூறும் ஆறுநிலைகளைப் பின்பற்றியதாகத் தர்க்கைம் கூறுகிறார் (Social life of the Tamils S. Singaravel. p. 123). கொழுப்பா வெறிந்து குருதிப்பலி கொடுத்தால் மாட்டுமெந்தை பெருகும் என நம்பினர். நடுகல்லுக்குள் வைத்துப்படைத்தனர். சத்க்கல் தவிர பெண்களுக்கு நடுகற்களில் பங்கில்லை. எனினும் கருநாடகாவில் பெண் வீரர்களுக்கும் வீரக்கற்கள் எடுத்துள்ளனர்.

சிரவணபெலகொலாவில் சீக்கபெட்டமலையின்மீது பாகுபலி கோயிலுக்கருகே கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு நடுகல் சீற்பம் உள்ளது. இதில் பெண் குதிரை மீதும் எதிரி யானையீதும் அமர்ந்தபடி போரிடுகின்றனர். வாளினை ஓங்கிப் பிழத்தபடி பெண் உள்ளார். இவள் பெயர் சாவியப்பே ஆகும். முதல் நிலையில் போரிடும் காட்சி. இரண்டாம் நிலையில் நடுகல் பெண். பெண் பத்மாசனம் இட்டுவழிபடுகிறார். மூன்றாம் நிலை தீர்த்தங்கரர் முன் பணிவுடன் நடுகல் பெண் இருக்கிறார். ஷிமோகா மாவட்டம் சிகாரிபுராவில் இருந்த வீரக்கல் தற்போது மாவட்ட அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இதில் ஹரியக்கா என்பவள் தன் தந்தையைக் கொன்றவர்களுடன் போரிட்டு அவர்களைக் கொன்றுதானும் இறந்துள்ளாள். இவளுக்கு நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.²³

முடவுரை

இந்தியாவில் நடுகல் வழிபாடு, நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. பழங்குடி மரபினர் மட்டுமின்றி வேறு இனத்தவர்கும் நடுகற்களை வழிபடுகின்றனர். பலமொழிகளில் கூடிய நடுகற்களில் தமிழி எழுத்தில் கூடிய நடுகற்களே தற்போதைய நிலையில் தொன்மை வாய்ந்ததாகும். நெய்விளக்கேற்றி, பூமாலைச்சார்த்தி, கள்ளவைத்துப் படைத்து குருதிப்பலி கொடுக்கும் பழக்கம் சங்க இலக்கியங்களில் காணகிறோம். இன்றுவரை இம்முறை ஒரு சில ஊர்களில் உள்ளன. தருமபுரி நகரில் தமிழக அரசு தொல்லியல்துறை

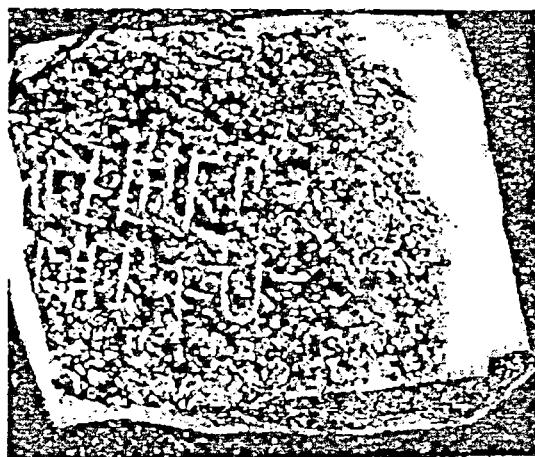
நடுக்களுக்கன ஓர் அகழ்வைப்பகத்தை ஏற்படுத்தி அங்கே நற்கற்களைப் பாதுகாத்து வருகிறது.²⁴ நடுகல் தொடர்பாக உரையாற்ற வாய்ப்பளித்த அரசு அருங்காட்சியகத்திற்கு என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மேலும் விரிவுக்கு இக்கட்டுரையாசிரியரின் 'நடுக்கள்' என்ற நூலைக் காணவும் மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம் - 2004).
2. தென்னிந்திய 'வீரக்கற்கள்' வெ. கேசவராஜ் (காவ்யா பதிப்பகம், மறுபதிப்பு).
3. 'என்னைமுன் நில்லன்மயின் தெவ்வீர் பலரென்னை முன்னின்று கல்நின் றவர்' (குறள். 771) நடுகல்லைக் குறிப்பிடுகிறது.
4. சங்க இலக்கியத்தில் 'கடவுள் எழுதிய கல்' என்ற தொடர் நடுகல் தெய்வத்தைச் சுட்டும். பீடும் பெயரும் எழுதி என்பது ஓவியத்தில் வரைந்து என்றும் கொள்ளலாம். மகாராஜக்கடை, கிருஷ்ணகிரி, மல்லசமுத்திரம் பெருங்கற்கால ஓவியங்களில் நடுகல் சிற்பங்களும் உள்ளன. மேலும் விரிவுக்கு காண்க. நடுக்கள் (மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம் - 2005)
5. அடிக்குறிப்பு 1 காண்க.
6. பூசல் என்பது வேறு. போர் என்பது வேறு. சிறிய அளவில் நடப்பது பூசல். இச்சால்லை தீருவள்ளுவரும் அன்புடைமை அதீகாரத்தில் ஒரு குறளில் ஆண்டுள்ளார்.
7. அடிக்குறிப்பு 1 காண்க.
8. Seminar on Hero Stones, Editor R. Nagaswamy, 1974, தொல்லியல்துறை, சென்னை - 8.
9. நடுகல் கல்வெட்டுகள், ர. பூங்குண்றன், 2015.
10. நடுகல் கல்வெட்டுகள், ர. பூங்குண்றன், 2015.
11. நடுகல் கல்வெட்டுகள், ர. பூங்குண்றன், 2015.
12. அடிக்குறிப்பு 1 காண்க.
13. கேழல் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை.

இங்கே மாடு என்பது மாட்டுச் செல்வத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. மாடை என்ற சொல்லையும் ஒப்பீடு செய்யலாம். அளக்குடி சீதாராமன் கண்டறிந்த காசில் புலியுடன் போரிடும் நடுகல் வீரன் உருவமும் எழுத்துகளும் உள்ளன.

14. தருமபுரி மாவட்டத் தொல்லியல் கையேடு ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி - ச. செல்வராஜ், தொல்லியல் துறை, சென்னை.
15. தொல்லியல் நோக்கில் காஞ்சிபுர மாவட்டம். ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
16. மேற்படி நடுகல் நெடுஞ்சாலையில் புதைந்து இருந்ததைக் கண்டறிந்து தருமபுரி அகழ்வைப்பகுத்தில் காடசிப் பொருளாக வைத்தவர் இக்கட்டுரையாசிரியரே ஆவார்.
17. அடிக்குறிப்பு 1 காண்க.
18. Early Tamil Epigraphy into Sixth Century I. Mahadevan, I.A.S. - 2003.
19. Settr. S and Sontheimer, G.D., Memorial Stones; A study of their origin, Significance and Variety, Karnataka University, Darwad, 3, 1982.
20. Settr. S and Sontheimer, GD., Memorial Stones; A study of their origin, Significance and Variety, Karnataka University, Darwad, 3, 1982. and Heroes, Cults and Memorials - Andhra Pradesh 300 - 600 A.D. Chandra Sekhara Reddy - 1994.
21. அடிக்குறிப்பு 19ஜக் காண்க.
22. அடிக்குறிப்பு 19ஜக் காண்க.
23. அடிக்குறிப்பு 19ஜக் காண்க.
24. இக்கட்டுரையாசிரியர் 1983 முதல் 1989 வரை தருமபுரி மாவட்டத் தொல்லியல் அலுவலராகப் பணியாற்றியபோது பல நடுகற்களைக் கண்டறிந்து பதிப்பித்துள்ளார். மேலும் நடுகற்கள் தொடர்பாக ஒரு கருத்தரங்கிணையும் அகழ்வைப்பகுத்தில் நடத்தியுள்ளார். நடுகல் கல்வெட்டுகள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ள ‘கிருஷ்ணகீரி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள்’ என்ற நூலினைக் கல்வெட்டாய்வாளர் சு. இராசகோபாலுடன் சேர்ந்து பதிப்பித்துள்ளார். தமிழக அரசு தொல்லியல் துறை இதனை வெளியிட்டுள்ளது .(2008)

தேனி மாவட்டம், ஆண்டிபட்டி வட்டம், புளிமான்கோம்பை
என்ற ஊரில் திருந்த நடுகல் கல்வெட்டு (கி.மு. 4-3ஆம் நூற்றாண்டு)

அன்னார் அதன்

ன் அன்கல்

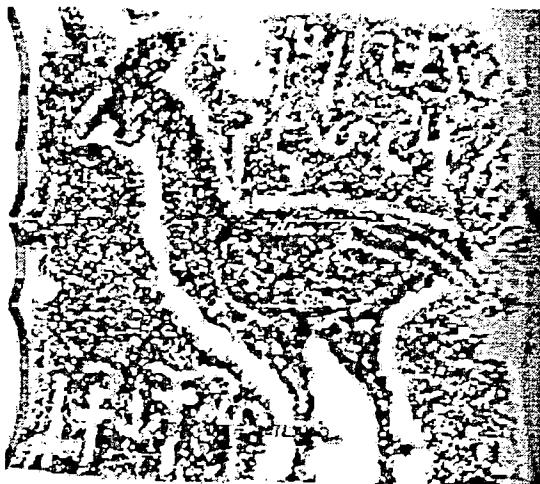
(அன்னார் ஆதன்கல்)

கல்வெட்டு :

1. கோபால
2. ன்னன்னனு
3. நந்நாய்சு
4. ரு கள்ள
5. னனக் கழத்
6. துக் காத்திரு
7. ந்தவாறு

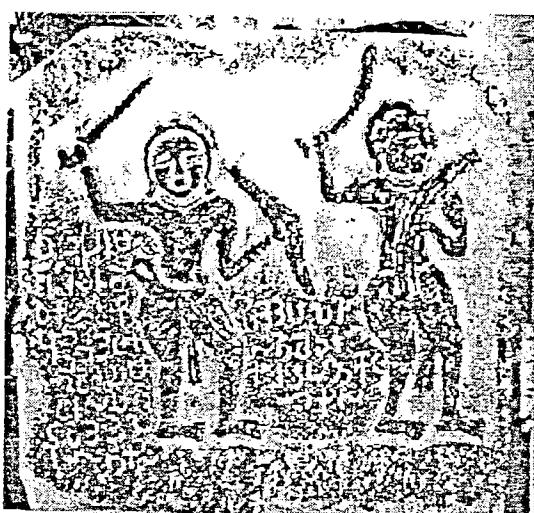
திருவண்ணாமலை மாவட்டம், செங்கம் வட்டம், எடுத்தனார்
என்ற ஊரில் உள்ள கோபாலன் என்ற நாய்க்கு எடுத்த நடுகல் (கி.பி. 624)
கோவிவன் என்று கோபால என்பதைப் படித்துள்ளனர்.

விழுப்புரம் மாவட்டம், அரசாள்புரம் என்ற ஊரில் உள்ள வட்டெழுத்தீல் கூடிய கோழி நடுகல் (கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டு)

1. முகை யூரு மேற்சே
2. ரி கு யாடி க
3. ரு கீய கோழி

(நன்றி. மீரராகவன்)

கல்வெட்டு : 1

1. வாணபரும்
2. அஷரசரு சே
3. வழகன் உழு
4. முனுகன் மக
5. ன் விசய ம
6. ஸ்கல மாண்
7. ட விண்ணபே
8. ரேனாதி கல்.

கல்வெட்டு : 2

1. விண்ணப்பேரே
2. னாதி சேவகன்
3. வகாற்றந்தை கோட
4. ன் கல்.

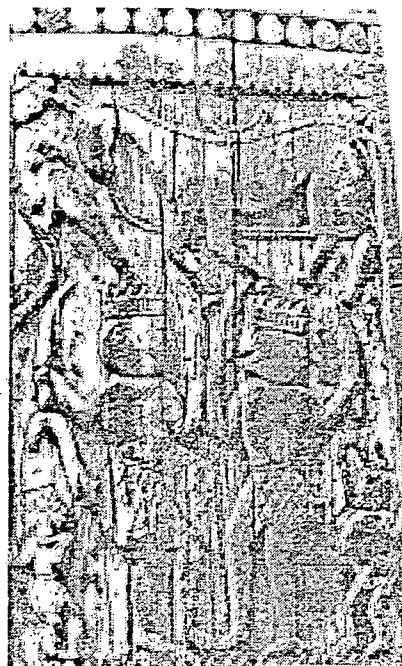
தருமபுரி மாவட்டம், அஞ்ச வட்டம் பாப்பன்பாடி (இருளப்பட்டி) வட்டெழுத்தீல் கூடிய நடுகல் கல்வெட்டு (கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு)

போகவூர் நடுகல்
குடியாத்தம்

ஓவிய நடுகல், தென் குஜராத் பகுதியில் உள்ள
சோத்திரியில் உள்ளது.

மரத்தில் கூடிய நடுகல்
ஜகதாப்பூர் பஸ்தர் மாவட்டம்

ஐதராபாத் தொல்லியல் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள
தலைப்பலி தரும் பெண் சிற்பம்